

og i Virkeligheden vil man derigennem modvirke det, man tilsigter. Man vil fremkalde Forestillinger hos Forbrugerne om, at nu sker der noget; men i Virkeligheden sker der ikke noget, som fører til positive Resultater, men derimod sker der noget, som i høj Grad kan virke generende paa Forretningens frie Udfoldelse.

Den højtærede Minister brugte i det høje Folketing den betingede anbefaling, at Loven neppe vilde faa ret mange frygtelige Følger i den korte Tid, den skulde eksistere. Dette er et nyt Vidnesbyrd om, at Interessen fra den højtærede Ministers Side overfor Forslaget maa siges at være saare betinget, og det er jeg for øvrigt fra mit Synspunkt meget glad ved. Jeg ser ikke rettere end, at hvis man vedvarende skal arbejde videre ad den Vej at faa Prisniveau bragt i Overensstemmelse med Kroneniveau, saa maa vi virke for, at Priserne kommer nedad. Dette sker imidlertid ikke ved kunstige Foranstaltninger, men gennem den frie Konkurrence i vort Samfund, og Skatter og Afgifter maa — hvad jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa i Dag, da Spørgsmaalet blev saa stærkt debatteret i dette høje Ting i Gaar — følge den samme Vej, fordi vi kun derigennem naår til at faa konstateret den Nedgang gennem Pristallet, i hvilket baade Skatter og Takster o. s. v. indgaar.

Jeg synes, det foreliggende Lovforslag nærmest maa opfattes som en Skueret uden nævneværdig Værdi, fremsat under Indtryk af et Pristald, som syntes at lade vente længere paa sig, end det burde; et Forslag, som derfor ikke kan faa nogen større praktisk Betydning, men jeg kan fra mit Partis Side — som altid — tilsige vor Medvirken til, at Forslaget bliver gjort til Genstand for en Behandling i et Udvalg, hvorom jeg ved denne Forhandlings Afslutning skal tillade mig at stille Forslag.

Henrik Nielsen: Der er et Spørgsmaal, man stadig kan møde ude hos det købende Publikum, nemlig dette: Hvornaar bliver Varerne saa billige, som man har Lov til at vente, de skal blive, efterhaanden som Kronen har faaet en større Værdi? Det købende Publikum mener stadig, at Priserne er for høje, og stiller sig afventende med Hensyn til at købe de Ting, som efter dets Formening inden alt for lang Tid skulde blive billigere. Det er det, man med et stærkt Ord har kaldt Køberstrejke, og der er noget om det. Publikum stiller sig afventende, og det betyder, at Handelen og Produktionen gaar træt. Man venter stadig for at se Tiden an,

for at faa det, man skal bruge, endnu billigere. Det er derfor ganske naturligt, at en eller anden spørger sig selv, hvad Grunden dertil kan være, og om der er Mulighed for ved en lille rask Beslutning at bringe Priserne ned til den normale Højde, de burde have under de foreliggende Omstændigheder, og jeg kan tænke mig, at det er det, der har bevæget de to ærede Forslagsstillere af det radikale Venstre til at stille det Forslag, der her foreligger. Man har efter min Mening sagt til sig selv, at en af Grundene til, at billigere Varepriser endnu ikke er indtruffet, kan være den, at man har kollektive Aftaler, hvorved Priserne holdes oppe; og hvis det var muligt ved Lovforanstaltninger at hindre disse kollektive Aftaler i at bestaa og at hindre, at nye blev oprettet, saa burde man gøre det for saa hurtigt som muligt at faa Priserne ned til deres naturlige Højde og faa hele Produktionen ind i den gode gamle Gænge igen. Jeg kan tænke mig, at dette har været Motivet til det Forslag, der her foreligger; jeg kan udmærket godt forstaa de Motiver, der har ledet de to Medlemmer af det radikale Venstre, og jeg billiger fuldstændig Indholdet af Lovforslaget, hvis det er muligt at ophæve de kollektive Aftaler, der sikkert bestaar paa en eller anden Maade. Det er jo en Kendsgerning, at alt gaar træt, baade Handelen og Produktionen; og ethvert Bidrag til at forbedre disse Forhold vil blive modtaget med Tak.

Det er omtalt af den højtærede Minister, at Lovens Varighed er sat saa kort, at der ikke vil være Tale om, at den kan komme til at genere i nogen væsentlig Grad, og den vil hurtigere end ellers bringe den frie Konkurrence til den Udfoldelse, som ærede Medlemmer her i Tinget jo alle er Tilhængere af, idet man siger, at den frie Konkurrence skal nok af sig selv regulere Varepriserne. Det er jeg enig i, ligesom jeg ogsaa er enig med dem, der siger: Lad os faa den frie Konkurrence til fuld Udfoldelse snarest muligt, og hvis der findes kollektive Aftaler, hvorved den frie Konkurrence hindres, lad os saa faa dem fjernet, saaledes at den frie Konkurrence kan komme til at udfolde sig. Her er ikke Tale om at gøre Fortræd for dem, der konkurrerer med andre i samme Fag; Loven vil kun komme til at genere dem, der vil have Priser, som ligger langt over det naturlige Niveau. Man har tænkt at kunne opnaa Lovens Formaal ved at bestemme, at alle de kollektive Aftaler, der bestaar, skal anmeldes til Erhvervsministeren indenfor en Frist af 14 Dage, hvis de da ikke ophæves forinden, og hvis de paagældende saa ikke retter sig efter